

219 BUDOUČÍ ČAS

Tvoří se u všech sloves týmiž koncovkami:

1. os. jedn. č.:	-ai	1. os. mn. č.:	-ons
2. os. jedn. č.:	-as	2. os. mn. č.:	-ez
3. os. jedn. č.:	-a	3. os. mn. č.:	-ont

Pozn. 1. Tyto koncovky jsou původem tvary přít. času slovesa avoir. V 1. a v 2. os. mn. č. jsou zkráceny. U všech sloves předchází před těmito koncovkami souhláska r.

U všech pravidelných sloves a u mnoha nepravidelných se tyto koncovky připojují k infinitivu:

	trouver	finir	sortir
je trouverai	[žatruvrɛ]	je finirai	je sortirai
tu trouveras	[fütruvra]	tu finiras	tu sortiras
il trouvera	[iltruva]	il finira	il sortira
nous trouverons	[nutruvrɔ̃]	nous finirons	nous sortirons
vous trouverez	[vutruvrɛ]	vous finirez	vous sortirez
ils trouveront	[iltruvrɔ̃]	ils finiront	ils sortiront

Pozor na výslovnost u sloves 1. třídy zakončených na -er, -er, -oner: j'étudierai [žetüdirɛ], je continuerai [žakötüdirɛ], je jouerai [žajuvrɛ]. Naproti tomu vlivem dvou předcházejících vyslovených souhlásek před infinitivní koncovkou -er zní temné [ɔ], např. je rentrerai [žarätvrɛ], je parlerai [žaparatrɛ]. Nepředcházejí-li před -er dvě vyslovené souhlásky, nestálé e se nevyslovuje, např. je trouverai [žatruvrɛ], je chanterai [žasätvrɛ] – souhláska n zde označuje nosovost samohlásky [ã] (am), nejde tedy o souhlásku vyslovenou.

Od jiného základu než od infinitivu se tvoří budoucí čas těchto sloves:

acquérir:	jaquerrai [žakerre]	pleuvoir:	il pleuvra
courir:	je courrai [žakurɛ]	recevoir:	je recevra
mourir:	je mourrai [žamurɛ]	falloir:	il faudra
pouvoir:	je pourrai [žapurɛ]	valoir:	je vaudra
voir:	je verrai [žavɛrɛ]	vouloir:	je voudra

220 • PODMÍNOVACÍ ZPŮSOB PŘÍTOMNÝ – TVARY

envoyer:	j'enverrai	tenir:	je tiendrai
faire:	je ferai	venir:	je viendrai
être:	je serai	s'asseoir:	je m'assièrai
avoir:	j'aurai		je m'assoierai
savoir:	je saurai	cueillir:	je cueillirai
devoir:	je devrai	aller:	j'irai
mouvoir:	je mouvrai		

Pozn. 2. U sloves acquérir, courir, mourir a jejich odvozenin se v budoucím čase vyslovuje [-rr-].

3. Dvě r se píší v bud. čase také u sloves: pouvoir, voir, envoyer a jejich odvozenin. Ve výslovnosti však mají jedno [r].

4. Užívání budoucího času viz 264.

220 PODMÍNOVACÍ ZPŮSOB PŘÍTOMNÝ

Tvoří se týmiž koncovkami jako imperfektum: -ais, -ais, -ait; -ions, -iez, -aient; u všech sloves se přítom vychází z téhož základu jako při tvoření budoucího času:

	trouver	finir	sortir
je trouverais	[žatruvrɛ]	je finirais	je sortirais
tu trouverais	[fütruvrɛ]	tu finirais	tu sortirais
il trouverait	[iltruvrɛ]	il finirait	il sortirait
nous trouverions	[nutruvrjɔ̃]	nous finirions	nous sortirions
vous trouveriez	[vutruvrjɛ]	vous finiriez	vous sortiriez
ils trouveraient	[iltruvrɛ]	ils finiraient	ils sortiraient

Podobně: j'irais, j'acquerrais, je pourrais, je vendrais (viz výše Pozn. 1, 2).

Pozn. 1. Celé jedn. č. a 3. os. mn. č. mají ve výslovnosti stejnou koncovku. – V pečlivé výslovnosti se rozlišuje 1. os. jedn. čísla podmínovacího způsobu -ais (otevřeně [ɛ]) od budoucího času -ai (zavřené [ɛ]). V běžné řeči však tento rozdíl stále více zaniká. Rozlišení obou tvarů u mluvené řeči je závislé na kontextu či situaci.

2. Užívání podmínovacího způsobu viz 267.